

מסורת הש"ס

(א) ומלמא משפטיה פ' יג, (ב) ולמל סה"א; (ג) מהכריש מ"ד (ד) שמת כב, (ה) סה"ל יג, (ו) וישן לפר"ק, (ז) וכן טות' בית ט: ד"ה זל גלוס'.

הגהות הב"ח

(א) גב' שני במקומו עומד כנ"ל; (ב) שה"י ד"ה אלא ט"ו לא קני דלאו לפני יאוש כ"ל.

הגהות הגר"א

[א] גב' דהוה ליה יאוש ושני רשות חל"מ.

מוסף רש"י

שינוי במקומו עומד. אפי"ן דהשתנו לא נפקי מרשות בעלים (דע"ר סה"א).

מי איכא נשפוט. הא לא אהנו מעשיו דשינוי רשות ששינוי מרשותו לרשות לוקח כלא יאוש לכתב למי"ד דקני: לאחר יאוש. דלהנו מעשיו דהשתא קני לוקח כמרמי יאוש ושינוי רשות: ואי ס"ד יאוש. גירדא קניה גנב אמאי דמי בעלמא הוא דלית להו לבעלים גביה ושלו טענ ומכר: כדאמר רבא. לקמן בשמעתין: ששנה כהטא. ולעולם לפני יאוש ועפ"פ דלא אהנו מעשיו מתייב: שאינה חוורס. קפ"ד דה"ק דלא מתייב אלא היכא דמכרתו מכירה גמורה וקנייה לוקח: אמאי אינה חוורס. שינוי רשות כלא יאוש מי קני: לאחר יאוש. דמי מטא כיד לוקח איכא תרמי יאוש ושינוי רשות וקנייה: ואי ס"ד קנייה. גנב ביאוש גירדא אמאי משלם כו': כדאמר רב נחמן. לקמן בשמעתין: פרט לנשפוט לו לנשפוט יום. כלומר לעולם לפני יאוש והאי אינה חוורת דקתני לא למעוטי היכא דלא אהנו מעשיו דאפי"ן דלא אהנו חייביה רחמנא הואיל ושנה כהטא אלא למעוטי היכא דלא מכר גנב ללוקח אלא לעשות כה מלאכה ששלים יום דהוא כשיכרות בעלמא: ושני אינו משלם אלא קרן. לגנב ראשון דכתיב ונגנב מבית האיש: גנב ומכר. קנייה לוקח כשינוי רשות הלכך (וראשון משלם ד' וה') שני משלם כפל ללוקח: ושני אינו משלם אלא קרן. ולקמן פריך אמאי לא משלם כפל הא קנייה גנב ראשון כשינוי מעשה: אפי"ן. מכרה אילימא לפני יאוש השני אמאי משלם כפל: אלא פשיטא לאחר יאוש. דאיכא תרמי כיד לוקח: ואי ס"ד כו'. ואי קשיא הא יכול לתרוצה כגון שנתיאשו בעלים לאחר מכירת גנב דקניה לוקח וביד גנב לא היה יאוש לקנותה. ה"ג משני ליה לקמן: מדוי לאחר יאוש קיימין. דע"כ הכי מוקמת לה משום תועלתא: אלא כולה לפני יאוש. ומש"ה רישא שני פטור מכפל: ואיפוך סיפא למיטעא כו'. ומי במיטעא שני אין משלם אלא קרן דלא קנייה לוקח כשינוי רשות כלא יאוש: א"כ. דלאחר יאוש מוקמת לה קשיא רישא ומיטעא לרב: א"ר זביד כולה לפני יאוש. ואפוכי נמי לא תפכה וסיפא כדאוקימנא כ"ש ומיטעא דקתני שני משלם כפל כגון שנתיאשו הבעלים לאחר מכירה ולא נתייאשו כיד גנב ולהכי ראשון משלם ד' וה' דלא הו יאוש גבי דליקנייה ורישא נמי לפיכך שני פטור מכפל: ולא סיפא. הא דנקט מתני חיובא דשני גבי לוקח ולא נקט לה לחיוב דשני גבי ראשון ותוקמה נמי בלאחר יאוש כדמשני בלוקח יאוש משלם לו כפל: אלא. להכי נקט תנא לכוליה מלמא בדליכא יאוש גבי גנב משום דלא משכחת לה דמשלמי תרתייהו האו תשלומי ד' וה' והאי כפל: אלא כהכי. דאי הו יאוש כיד גנב לא מתייב קמא במכירתו ד' וה' וכיון דמיטעא לא קני (ו) לא אלא יאוש הנא נמי לרישא כלפני יאוש ופטרו מכפל: חיובא לאחר יאוש הוא דלהנו מעשיו. משקנאו לוקח. ותלמא אמוראי יניחו רב סבר יאוש קני הלכך לא מתייב אלא כלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טוענ ומוכר ורב נחמן ורב ששת סברי יאוש גירדא לא קני ומשום הכי לאחר יאוש מתייב כהא פליגי דרב נחמן לא בעי אהנו מעשיו הלכך אפילו לפני יאוש גירדא נמי חייב ורב ששת בעי מכירה גמורה: נשפוט. עשה שרשן. משמע דלהנו מעשיו:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

סח.

א"ר הכי קשה מציעתא דרב. דאי להופכו כיון דכרייתא לא מוכחא מידי שז"ך לתרצה ולהפקה: משה דכר ר"א דשינוי קניה דלהנו דמכירה וקשה לפי רשז"ס דמפרש מעשיו משמע לאפוקי מרשות בעלים דמיא דלהנו מעשיו דמכירה (ד' י"א). אהא דלמך עולא א"ר אלעזר שמין לגנב ולגנב דהיינו לעיני פחת גביה דהוי דנגול משום דלא קני לה גולן כשינוי וי"ל דדוקא כשינוי שאין הגולן עושה נדדים לא קני כגון שמתה הבהמה אצל שינוי שעושה הגולן נדדים כגון טביחה מודה ר"א דקני א"כ אהנו מעשיו דעבידה היינו שמסקנה מן הבעלים ולא דקני ליה ולא הו כהטא מעשיו דמכירה: מה

לשלשים יום מתייב גנב וכו' אחר ונגנבו הראשון משלם תשלומי כפל והשני אינו משלם אלא קרן בלבד גנב ומכר וכו' אחר ונגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה והמשה והשני משלם תשלומי כפל גנב וטבח וכו' אחר ונגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפל אלא קרן בלבד קתני מיהא מציעתא גנב ומכר וכו' אחר ונגנבו הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני משלם תשלומי כפל אימת אילימא לפני יאוש שני אמאי משלם תשלומי כפל שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למי"ד דקני אלא פשיטא לאחר יאוש ואי ס"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' וה' דידה הוא דובין ותו דקתני רישא גנב וכו' אחר ונגנבו ראשון משלם תשלומי כפל והשני אין משלם אלא קרן וכר' יאוש קיימין ואי ס"ד יאוש קונה שני אמאי אינו משלם אלא קרן אלא לאו יש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גנב וטבח וכו' אחר ונגנבו ראשון משלם תשלומי ארבעה והמשה ושני אינו משלם אלא קרן ומי איכא למי"ד שינוי מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא ואימא הכי גנב ומכר וכו' אחר ונגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה והמשה והשני אינו משלם אלא קרן ודשינוי רשות בלא יאוש לא קני גנב וטבח וכו' אחר ונגנבו הראשון משלם תשלומי ארבעה והמשה ושני אינו משלם אלא קרן רב פפא אמר לעולם לא תיפוך סיפא כ"ש היא דאמרי שינוי (ב) במקומה עומד אי הכי קשיא רישא ומציעתא לרב א"ר זביד לעולם כולה לפני יאוש והב"ע שנתיאשו הבעלים בלוקח ולא נתייאשו בגנב (א) דה"ל יאוש (ו) ושינוי רשות) ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות אלא אפילו ביאוש לחודיה נמי קני גבי גנב אלא דלא משכחת דמשלמי תרתייהו גנב ראשון וגנב שני אלא בהכי: איחמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר חייב רב ששת אמר פטור רב נחמן אמר חייב וזבין לא שנא לפני יאוש לא שנא לאחר יאוש רב ששת אמר פטור חייב ליה ליה ליה ליה דאהנו מעשיו אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו לא מתייב דומיא דמכירה בעינן דאהנו מעשיו א"ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשחרש בחטא אימת אילימא לפני יאוש מי איכא נשחרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא מפני ששנה בחטא ת"ש וטבחו ומכרו מה טביחה שאינה חוורת אף מכירה שאינה חוורת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוורת אלא לאחר יאוש וש"מ חיובא לאחר יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו לשלשים יום ואף ר' אלעזר סבר חיובא לאחר יאוש הוא דאמר ר' אלעזר

עין משפט
גר מצוה

גב א מ"י פ"ג מה"ג
גביה ה"ל י"א טו"ח"מ
פ"י ט"ז:
פ"ד ב מ"י ט"ז סה"ל
י"ח טו"ח"מ ט"ז:
פ"ד ר מ"י ט"ז סה"ל
טו"ח"מ ט"ז:
פ"ד ה מ"י ט"ז י"ח
טו"ח"מ ט"ז:
פ"ד ו מ"י ט"ז סה"ל
ה"ל ב ג"עין בהטות
ובמ"מ ופ"י מהלכות
ג"ה"ה הלכה א טו"ס"פ מ"מ
ט"מ"ן שג"פ ט"ז סה"ל
ט"ז ד ופ"י שפ"ט ט"ז
טו"ח"מ פ"י ט"ז:
פ"ד ח מ"י פ"ה מה"ג
גביה ה"ל ט"ז:
טו"ח"מ ט"ז:
פ"ד ט מ"י פ"ה מה"ג
גביה ה"ל טו"ח"מ
ט"ז:

חורה אור השלם
1. כי יגב איש שור או
שה וטבחו או סברו
חמשה קרן ישלם תחת
השור וארבע זבאן תחת
השה: שפוט כל לו